

SKRIFTEN VS. JON KVALBEIN

Dag Jørgen Høgetveit; mai 2014

Det kanskje beste bidrag som kan gies til "bibelnedbrytende teologi ... og gudsfornektende ateisme", er aksept for den kontrabibelske idé om en skapningens alder utover det som fremgår av Bibelen; dvs ca. 6000 år. Evolusjonsidéen er død uten mer tid, og uten evolusjon får ateismen trange kår.

Jon Kvalbein forteller i Dagen 12. mai at han har "naturvitenskapelig embedseksamen med fysikk hovedfag"; senere at "Jeg finner intet i fysikken som kan grunngi at forda eller universet bare er 6.000 år gammelt."

Men Isaac Newton og Johannes Kepler fant det i Bibelen (hhv. ca. 4000 og 3992 år f.Kr.).

"Gud har åpenbart seg i Bibelen, som er en sann og usvikelig veileder i alt som gjelder tro, lære og liv!" Skriver Kvalbein. Isaac Newton og Johannes Kepler synes ha oppfattet Bibelen som "en sann og usvikelig veileder" mer enn dette.

"Det er ikke galt å prøve sine bibeltolkninger på naturen." Kvalbein. Mon tro om Isaac Newton og Johannes Kepler prøvet sine naturtolkninger på Bibelen?

Kvalbein har (Dagen nevnte dato samt anmeldelse, Utsyn 16. mai), for seg "Boka "Skapelse og/eller evolusjon - hva sier Bibelen?"". "Stoffet er ukritisk hentet fra en dogmatisk form for amerikansk kreasjonisme som i Norge er lite utbredt, utenom adventistene: skapelsen skjedde for cirka 6 000 år siden på seks dager á 24 timer. Det fantes ingen død i skaperverket før syndefallet. Syndfloden skjedde for ca. 4 500 år siden og dekket hele jorden. Mesteparten av fossilene stammer fra denne flommen", forklarer Kvalbein i Utsyn. "For å få denne tenkningen til å stemme, fremsettes en rekke påstander som enhver realist (kristen eller ikke) vil måtte avvise, for eksempel: "Mount Everest var ikke der før flommen, men ble dannet etter flommen, mer eller mindre som et resultat av flommen." "Alle dyrene fra skapelsen av var vegetarianere." "Jorden var til før resten av universet, som ikke ble skapt før den fjerde dagen."

Realist (kristen) Röger Gallop (BA in Geology, MA in Oceanography, PhD in Science Education), opplyser i sin bok Evolution - The Greatest Deception in Modern History, at "Mount Everest, den høyeste fjelltind på jord ... del av Himalaya-kjeden i Asia... vites å ha et vidt bånd av marin kalkstein nær toppen - slik bergart hadde sin opprinnelse under vann. Marine fossiler, slik som skjell og korall, er vanlig på jordens høyfjellstinder ("high mountain summits")."

Meddét er i og for seg ikke bevist at noe som utgjør dagens høyere fjellkjeder var udner havnivå for omkring 4500 år siden, men de må ha vært innen 6000 år tilbake. (Forøvrig refererer boken Skapelse og/eller evolusjon (s.98) en (kristen (svensk) realist) geolog, Mats Molén, bl.a. "at de høyeste fjellkjedene på jorden i stor grad er bygd opp av sedimentære bergarter, som inneholder fossiler"; mulig har det gått Kvalbein forbi at boken ikke bare leverer en "påstand".

Om Kvalbein evt. ikke forstår potensielle implikasjoner ved geologe-

nes funn, så behøver han ikke. Men han behøver akseptere at "vannet steg høiere og høiere over jorden, så alle de høie fjell under hele himmelen blev skjult. Femten alen høit steg vannet over fjellene, så de skjultes." (1.Mos.7,19-20) Han behøver akseptere at "alle dyr på jorden og alle fugler under himmelen og alt som rører sig på jorden, alt som det er livsånde i, gir jeg alle grønne urter å ete. Og det blev så." (1,30) Han behøver akseptere at "Gud gjorde de to store lys... og stjernene...Og det blev aften, og det blev morgen, fjerde dag." (1,16-19)

Når Gud med egen finger har skrevet i stein at alt, fra 1.Mos.1,1, er skapt innen seks dager (2.Mos.20,11; jfr. Mark.10,6) og Bibelen forøvrig gir tilstrekkelige genealogiske opplysninger til å tidfeste dette, da behøver Kvalbein akseptere.

Når aktuelle GT-tekster er tilstrekkelig gjennomgått grammatikalsk, "genre"-messig, deres genealogi, deres anvendelse i NT, da står man tilbake med bl.a. en verdenshistorie på ca. 6000 år; og en verdensvid flom for omkring 4500 år siden. (Mer herom i D.J.H.; "Espen Ottosen; III"; en slags anmeldelse av Ottosens seneste bok; kommentar-avisa.no)

Jon Kvalbein har levet for lenge med Bibelen til at han har noen unnskyldning.

19. mai skriver Kvalbein (Dagen) at "bisperflertallet" i f.m. "kjønnsnøytral ekteskapsfortåelse" "smugler inn i kirken en sekulærliberal virkelighetsforståelse og etablerer en postmoderne syntese mellom sekulær og kirkelig tenkning."

Om "MF-professor Jan-Olav Henriksen" leses at "Henriksen mener at Bibelen bare er øverste norm "når det gjelder budskapet om at hva som skal til for at mennesket kan bli rettferdiggjort ved tro på Jesus Kristus". Vi kan altså i dag korrigere Jesus og apostlene i etiske spørsmål. Dette bibelsynet kom ikke åpent til uttrykk i Henriksens argumentasjon. Her dreier det seg dypest sett om synet på Jesu lære- autoritet og om Bibelens troverdighet som veileder til tro, lære og liv i dag."

Kvalbein på sin side kan "korrigere Jesus of apostlene" i historiske spørsmål, et bibelsyn som ikke kommer eksplisitt til uttrykk i Kvalbeins argumentasjon. For Kvalbein "dreier det seg" om "Bibelens troverdighet som veileder til tro, lære og liv i dag"; for Bibelen "dreier det seg" om at den i sin helhet er "Gud-åndet" (2.Tim.3,16) og i sin helhet "nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning". (Man taler gjerne om "verbal-inspirasjon" (hvor in-spirasjon er Vulgata-romersk for 2.Tim.3,16s "pnevstos"). Skriftens selv-vitnesbyrd er snarere tøddel-ekspirasjon.)

Kvalbein skriver at Henriksens "holdning kan tilbakeføres til bibelsynet."

Det kan også Kvalbeins holdning.

Erosjonen er beskrevet av (de kristne (australske) realister) Don Batten (PhD) og Jonathan Sarfati (PhD) i '15 Reasons to Take Genesis as History': "I de Forenede Stater er Princeton-seminaret et klassisk eksempel: Den (ellers) store presbyterianske teologen Charles Hodge vedgikk at lange tidsaldre av verdenshistorie syntes å være i strid med den likefremme Mosaiske beretning, men ikke desto mindre bøyet han seg for autoriteten til "vitenskap", og tilpasset så sin

forståelse av Bibelen. Derfor, selv om han raste mot darwinisme som regelrett ateisme, så hadde kamelen nesen sin i teltet. Han sønn og etterfølger, A.A. Hodge, aksepterte millioner av år og lekte med idéen om teistisk evolusjon. Hans etterfølger, B.B. Warfield (som var konservativ nok til å signere det velkjente "Fundamentals"- dokumentet), tok denne "re-justeringen" av Skriften til dens neste logiske trinn og kalte seg en darwinist. Den neste generasjon aksepterte ikke bare darwinisme/millioner av år, men dro i tvil bibelsk autoritet direkte. Så brøt konservative som J. Gresham Machen ut, og grunnla Westminster Theological Seminary i 1929. Princeton er, som en forsvarer av ufeilbarlighet og bibelsk autoritet, ikke mer." 3